

Зміст, складові частини та види поняття «комунікативна компетенція» в системі викладання англійської мови

Іванченко А. В., Шаблій О. В., Бец О. О.

Одеський державний екологічний університет, м. Одеса, Україна

Сучасна методика викладання іноземних мов розглядає мову як комунікативний, інтерактивний процес в основі якого лежить поняття „комунікативна компетенція”. Структура комунікативної компетенції навчання англійської мови повинна складатися з наступних частин:

- 1) мовленнєвої компетенції, що ґрунтується на чотирьох видах компетенцій: в *аудіюванні, говорінні, читанні та письмі*. Зазначимо, що компетенція у говорінні включає компетенцію в діалогічному та монологічному мовленнях; лексична компетенція включає лексичні знання і мовленнєві лексичні навички; граматична – граматичні знання і мовленнєві граматичні навички; фонологічна – фонетичні знання та навички, що полягають у сприйнятті інформації на слух;
- 2) мовної компетенції, що є інтегративною та включає мовні знання (лексичні, граматичні, фонетичні та орфографічні), відповідні навички. Знання лише мовного матеріалу не забезпечує формування мовленнєвих умінь, студенти мають здобути відповідні мовні знання, і в них необхідно сформувані конкретні мовленнєві навички для створення та розпізнання інформації;
- 3) дискурсивної компетенції, що включає комунікативні вміння, пов’язані з умовами реалізації окремих мовленнєвих функцій із застосуванням адекватних мовних моделей-зразків;
- 4) соціокультурної та соціолінгвістичної компетенції, що включають знання, вміння використовувати у спілкуванні та пізнанні іншомовні соціокультурні і соціолінгвістичні реалії;
- 5) стратегічної компетенції, що передбачає вміння обирати ефективні стратегії для розв’язання комунікативних завдань: розвиток здатності студентів до самостійного навчання і самовдосконалення, бажання спілкуватися, слухати і розуміти інших, планувати навчальний процес, вміння адекватної оцінки та самооцінки.

Вважаючи комунікативну компетенцію метою і результатом навчання, не слід забувати, що її досягнення можливе лише за умови сформованості *лінгвістичної компетенції*, як одного із специфічних аспектів навчання іноземної мови. Комунікативна компетенція – це знання, вміння та навички, необхідні для

розуміння чужих та породження власних програм мовленнєвої поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування.

Зауважимо, що підвищення загальноосвітнього рівня забезпечення студентів глибокими знаннями та практичними вміннями повинне базуватися на ґрунті активізації навчально-пізнавальної діяльності. За таких умов освітянська діяльність спрямовується на пошук ефективних шляхів та методів удосконалення підготовки кваліфікованих фахівців, забезпечення трансформування навчально-пізнавальної діяльності у професійну.